

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 martie 2018, în cauza penală în privința lui

*Minasian Eleonora, născută la
XXXXX, originară și domiciliată în or.
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 24.03.2017 – până la 13.04.2017

instanța de apel:

de la 04.05.2017 – până la 31.05.2017

instanța de recurs ordinar:

de la 24.08.2017 – până la 21.11.2017

instanța de apel:

de la 17.01.2018 – până la 05.03.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 08.06.2018 – până la 12.09.2018

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 13 aprilie 2017, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Minasian Eleonora a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 375 unități convenționale.

În baza art. 105 Cod penal, s-a dispus expulzarea lui Minasian Eleonora de pe teritoriul Republicii Moldova după intrarea în vigoare a sentinței și plasarea acesteia pe un termen de 30 zile în Centrul de

Plasament temporar al străinilor al Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că Minasian Eleonora, la 16 februarie 2017, ora 16:30, a trecut ilegal frontiera de stat din Republica Moldova în România, traversând peste podul de gheață format pe râul Prut, prin regiunea semnelui de frontieră 1054 amonte 300 metri din extravilanul s. Sculeni, r-nul Ungheni.

3. Împotriva sentinței la 25 aprilie 2017, a declarat apel avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatei, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Minasian Eleonora să fie achitată de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea cererii de apel, avocatul a expus următoarele:

- inculpata cade sub incidența prevederilor art. 9 alin. (2) al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, potrivit căroră *„solicitanții de azil nu vor fi sancționați pentru intrare sau ședere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova”*.

- prima instanță nu și-a realizat obligația legală de a verifica dacă sunt sau nu întrunite elementele infracțiunii, ținând cont de prevederile art. 362 alin. (1) Cod procedură penală, totodată, inculpata urmând a fi achitată din motivele: că există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei și că nu există faptul infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, apelul declarat a fost respins, ca nefondat.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, lipsind temeiuri de casare a sentinței. Totodată, instanța de apel a menționat că temeinicia sentinței a fost verificată reieșind din argumentele aduse de către autorul apelului în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Instanța de apel a constatat că Minasian Eleonora a recunoscut fapta săvârșită la toate etapele procesului penal, inclusiv în apel, depunând sub jurământ declarații consecutive referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz, ce se conțin în rechizitoriu și care au fost reflectate în partea descriptivă a sentinței, printre care declarațiile inculpatei (f.d.51) și probele scrise: declarațiile martorului XXXXX.. (f.d. 8), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.02.2017 (f.d. 5), procesul-verbal de consemnare a

circumstanțelor constatate din 16.02.2017 (f.d. 4), procesul-verbal de primire-predare a persoanelor din 16.02.2017 (f.d. 7).

Referindu-se la pedeapsa stabilită inculpatei, instanța de apel a considerat justă soluția primei instanțe, privind amendarea lui Minasian Eleonora, această pedeapsă fiind corespunzătoare în raport cu acțiunile comise și pericolul social al faptelor. În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatei este echitabilă și legală, în cadrul individualizării căreia s-a ținut cont de gravitatea, scopul și motivul infracțiunii săvârșite, personalitatea celei vinovate, circumstanțele atenuante și agravante, condițiile de viață ale acesteia, prezența a trei copii minori la întreținere și influența pedepsei asupra corectării și reeducării ei.

În argumentarea poziției sale, instanța de apel a reținut că infracțiunea de trecere ilegală a frontierei de stat atentează asupra relațiilor de vecinătate cu alt stat și reprezintă o formă gravă de încălcare a normelor internaționale. Potrivit materialelor cauzei, Minasian Eleonora a săvârșit o infracțiune ușoară, cu intenție, știind cu certitudine că încalcă legislația Republicii Moldova și a României.

Suplimentar, instanța de apel a indicat că prima instanță just a luat în considerație comportamentul inculpatei în cadrul procesului penal, atitudinea ei față de fapta comisă, influența pedepsei asupra corectării și reeducării ei, posibilitatea corectării acesteia în condițiile stabilirii unei pedepse penale sub formă de amendă.

Totodată, instanța de apel a menționat că după declararea apelului, la 02.05.2017, a parvenit cererea avocatului Roșca Rodica, care a solicitat anexarea la materialele cauzei a dovezii de achitare a amenzii penale de către inculpată, și anume bonul de încasare a numerarului nr. XXXXX din 14.04.2017, din care rezultă că amenda stabilită prin sentință a fost achitată conform prevederilor art. 64 alin. 31 Cod penal în sumă de 9375 lei.

Instanța de apel a conchis că partea apărării a interpretat eronat legislația națională și internațională ce ține de refugiați și solicitanții de azil, precum și practica judiciară. Sub acest aspect, instanța a constatat că situația în cauză se referă la trecerea ilegală a frontierei de stat, cu ieșirea din Republica Moldova spre România, dar nu cu intrarea sau șederea ilegală pe teritoriul Republicii Moldova. Suplimentar, instanța de apel a considerat că normele la care face referință partea apărării în apel, cum sunt Constituția Republicii Moldova, Legile nr. 270 din 18.12.2008 și nr.677 din 23.11.2001, Convenția din 28.07.1951 și normele de procedură

penală, precum și practica judiciară națională, nu vin în contradicție cu învinuirea imputată inculpatei și pentru care a fost condamnată. Totodată, instanța de apel a constatat și a considerat relevant că Minasian Eleonora a solicitat azil la 28.03.2017, adică după comiterea infracțiunii din 16.02.2017. Astfel, instanța de apel a reținut că apărătorul inculpatei a încercat să schimbe poziția acesteia față de cea inițială, interpretând eronat circumstanțele cauzei, legislația și practica judiciară.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, pronunțată integral la 28 iunie 2017, la data de 19 iulie 2017, a declarat recurs ordinar avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatei Minasian Eleonora, care indicând temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată de sub învinuirea adusă.

În argumentarea cererii depuse, recurentul a invocat următoarele:

- instanța de apel i-a lezat inculpatei dreptul la un proces echitabil, deoarece aceasta din motive temeinice a lipsit de la singura ședință a instanței de apel din 31 mai 2017;

- instanța de apel neîntemeiat a admis intervenirea în proces a avocatului din oficiu, Munteanu Violina, pentru a o reprezenta pe Minasian Eleonora în ședința de judecată deoarece ultima avea un avocat contractat, or avocatul din oficiu nu a intrat în esența problemei și nici nu a avut o pregătire în acest sens;

- prima instanță și instanța de apel menținând sentința, eronat au aplicat în privința inculpatei prevederile art. 105 Cod penal, dispunând expulzarea acesteia, deoarece ultima este în proces de examinare a cererii cu privire la azil.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 noiembrie 2017, a fost admis recursul declarat de către avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatei Minasian Eleonora, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a statuat că instanța de apel, în prezența faptului că inculpata și apărătorul său au fost citați legal pentru ședința din 12 mai 2017 și nu s-au prezentat în ședința judiciară din 31 mai 2017, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței menționate, neîntemeiat a înlăturat avocatul Ropot Veaceslav care era contractat de către inculpată și a solicitat nefondat un avocat din oficiu pentru ultima, or, Minasian Eleonora nu a renunțat la avocatul contractat.

Mai mult, instanța de recurs a constatat că avocatul din oficiu nu a consultat inculpata, ignorând faptul că ultima a fost lipsită de o apărare efectivă. În acest context, instanța de recurs a menționat că jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conturează în mod elocvent dimensiunile reale ale dreptului la apărare și obligațiile organelor judiciare în asigurarea unei efective realizări a acestui drept, astfel încât instanța de judecată are obligația să înlăture orice manifestare de superficialitate și formalism în ceea ce privește respectarea dreptului la apărare.

Astfel, instanța de recurs a conchis că instanța de apel a lipsit-o pe Minasian Eleonora de dreptul la o apărare efectivă, prin faptul că a judecat apelul doar într-o singură ședința judiciară, în ședința dată a hotărât vinovăția inculpatei în lipsa acesteia și neîntemeiat a înlocuit apărătorul contractat de către ultima. În prezența acestor circumstanțe, instanța de recurs a conchis că apelul declarat nu a fost judecat în condițiile legii, fiind examinat fără participarea apărătorului ales, participarea lui fiind obligatorie potrivit legii. Instanța de recurs a conchis că instanța de apel a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este unul întemeiat, erorile procedurale invocate în acesta găsindu-și confirmare.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 martie 2018, a fost admis apelul declarat de avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatei, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

În baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, Minasian Eleonora a fost achitată de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile ei a elementelor infracțiunii.

7.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a considerat că prima instanță nu a examinat cauza multilateral, nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării lor reciproce și eronat a reținut starea de fapt și de drept în cauză, incorect ajungând la concluzia de condamnare a inculpatei.

Instanța de apel a considerat că prima instanță pripit a decis să examineze cauza în procedura simplificată, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, deoarece nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor inculpatei, din care nu rezulta că ultima recunoaște vinovăția în mod integral.

Totodată, instanța de apel a considerat că clauzele de aplicare a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală nu au fost întrunite în speță, or, în ședința de judecată din apel, inculpata a declarat că avocatul și procurorul i-au sugerat să înainteze o cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată, în caz contrar riscă de a fi privată de libertate. În acest context, inculpata a declarat că a simțit o frică atunci pentru copii săi, ulterior declarând că nu este de acord și nu susține cererea de examinare în procedură simplificată.

Referindu-se la faptul că probele prezentate de către partea acuzării nu demonstrează vinovăția inculpatei, instanța de apel a considerat că prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 9 alin. (2) al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul politic în Republica Moldova, care stipulează că solicitanții de azil nu vor fi sancționați pentru intrare și ședere ilegală pe teritoriul RM. Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că prin actul de identitate al solicitantului de azil nr. XXXXX, eliberat pe numele Minasian Eleonora, se demonstra că ultima a reacționat imediat în scopul solicitării azilului, depunând o cerere pentru a obține calitatea de refugiat, iar faptul că această cerere nu a fost recepționată nu putea fi interpretat în defavoarea inculpatei, în special în contextul depunerii anterioare de către inculpată a unei astfel de cereri.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prevederile art. 362 alin. (4) Cod penal stabilesc că acțiunea articolului (art. 362 Cod penal) nu se extinde asupra cetățenilor străini veniți în RM, fără pașaportul stabilit sau fără autorizație, pentru a se folosi de dreptul de azil acordat de Constituția Republicii Moldova.

Reieșind din constatările enunțate, instanța de apel a conchis asupra casării totale a sentinței, cu dispunerea achitării lui Minasian Eleonora de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

8. Împotriva deciziei instanței de apel, pronunțată integral la 04 aprilie 2018, la data de 04 mai 2018, a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, prin care indicând temeiurile prevăzute art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată.

În susținerea recursului declarat, procurorul a susținut următoarele:

- probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanțele de judecată dovedesc integral vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- la adoptarea deciziei de achitare, instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 95 alin. (1), art. 100 alin. (4), art. 101 Cod de procedură penală, și a făcut aprecieri a probelor care nu se racordă la valoarea acestora, a reținut inutilitatea unor probe, care întrunesc toate calitățile unei probe ce poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare, a făcut concluzii care nu se racordă la ansamblul probatoriu acumulat pe cauză;

- comiterea infracțiunii, incriminate inculpatei, se confirmă prin cumulul de probe veridice, utile și concludente, care se află într-o coroborare reciprocă, administrate de către organul de urmărire penală în prezenta cauză și cercetate în instanța de judecată, în acest sens nefiind de acord cu constatarea făcută de către instanța de apel, referitor la faptul nevinovăției lui Minasian Eleonora de comiterea infracțiunii incriminate, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii;

- instanța de apel, contrar prevederilor art. 414 și art. 417 Cod de procedură penală, ilegal a adoptat o decizie de achitare, acordând prioritate în exclusivitate depozițiilor inculpatei Minasian Eleonora din instanța de apel, care a negat vinovăția sa și a avut o poziție contrar opusă celei din prima instanță și de la faza urmăririi penale, n-a dat apreciere declarațiilor martorului XXXXX., precum și materialului probant examinat în instanța de apel, fără a motiva din care cauză a exclus probele prezentate de acuzare și nu a ținut cont de faptul că partea apărării nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă în sensul dezvinovățirii inculpatei, limitându-se numai la criticarea probelor acuzării și făcând referire la practica CEDO, care nu are relevanță la cazul dat;

- consideră eronată și neargumentată poziția instanței de apel, care la emiterea deciziei, a făcut referire la indicațiile instanței de recurs (decizia Curții Supreme de Justiție din 21.11.2017), în care era indicat că *„la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să se expună asupra aplicării art. 105 CP, în cazul în care inculpata a solicitat azil în Republica Moldova, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată”*, or, din indicația respectivă, rezultă clar că instanța de apel urma să înlăture

erorile procesuale, admise la examinarea precedentă a cauzei penale față de încălcarea dreptului la apărare, precum și sub aspectul păstrării necesității de aplicare în privința inculpatei a institutului expulzării, luând în considerație faptul depunerii de către Minasian Eleonora a unei cereri de azil la organul competent;

- instanța de apel selectiv și eronat a făcut referire la pretinsul probatoriu de dezvinovățire a lui Minasian Eleonora, indicând că potrivit actului de identitate temporar al solicitantului de azil nr. 17MD002141, eliberat pe numele Minasian Eleonora, se dovedește că ultima a reacționat imediat posibil în scopul solicitării azilului (unei forme de protecție), depunând cerere pentru a obține calitatea de refugiat, însă, instanța de apel nici într-un fel nu s-a expus asupra datei de solicitare a azilului în coraport cu data traversării ilegale a frontierei de stat a Republicii Moldova cu România, or, fapta infracțională a fost comisă la data de 16.02.2017, iar cererea de azil a fost depusă abia la data de 27.03.2017 (f.d.90), în acest fel, instanța de apel nu a făcut referire asupra faptului că azilul a fost solicitat de către Minasian Eleonora după predarea ei de către autoritățile române celor moldovenești, când inculpata a traversat ilegal frontiera de stat, ieșind din Republica Moldova și nu intrând;

- instanța de apel a făcut eronat referire la prevederile art. 9 alin. (2) a Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul politic în Republica Moldova precum și la art. 31 alin. (1) al Convenției privind statutul refugiaților, prevederi care, la fel, nu sunt aplicabile cazului Minasian Eleonora, or, ele reglementează expres intrarea și aflarea persoanelor străine pe teritoriul R.M. și nicidecum, ieșirea lor de pe teritoriul țării, astfel în circumstanțele respective, nu sunt aplicabile prevederile art. 362 alin. (4) Cod penal, la care a făcut referire apărătorul în interesele inculpatei Minasian Eleonora și au fost preluate pripit de instanța de apel.

- instanța de apel nu a dat nici o apreciere declarațiilor contradictorii date de către inculpata Minasian Eleonora în ședința instanței de apel, care se consideră nevinovată, concomitent susținând declarațiile din prima instanță.

- comiterea infracțiunii incriminate inculpatei, se confirmă prin cumulul de probe veridice, utile și concludente care se află într-o coroborare reciprocă și nu este de acord cu constatarea făcută de către instanța de apel.

9. La 03.07.2018, avocatul Veaceslav Ropot a depus referință asupra recursului ordinar declarat de către procuror, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului ordinar.

În susținerea poziției din referință, avocatul Veaceslav Ropot a expus următoarele:

- în conținutul cererii de recurs ordinar nu a fost invocate cu exactitate erorile de drept, ci doar o poziție critică a acuzatorului de stat și opinia personală a acestuia.

- din declarațiile inițiale a inculpatei reiese clar că ultima a plecat în România pentru a solicita azil.

- la moment la CEDO este în examinare cauza nr. 26879/17 Minasian vs Republica Moldova și România.

- în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, acuzatorul de stat nu a solicitat audierea martorului Verdian Vladislav;

- trimiterea cauzei la rejudecare ar constitui o încălcare directă a art. 6 § 2 din CEDO.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal urmează a dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie indicate de recurent.

Examinând temeiurile de drept indicate de recurent în coraport cu argumentele invocate prin prisma materialelor cauzei, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, nesusceptibile de a impune necesitatea casării deciziei atacate, reieșind din următoarele considerente.

Colegiul penal consideră că, nu poate fi reținut argumentul recurentului privind faptul *ilegalității deciziei instanței de apel de achitare a inculpatei și acordării priorității în exclusivitate depozițiilor din instanța de apel a inculpatei Minasian Eleonora, care a negat vinovăția sa și a avut o poziție contrară opusă celei din prima instanță*, deoarece în sensul dat instanța de apel a constatat că prima instanță pripit a decis să examineze cauza în procedura simplificată, reieșind din faptul că din declarațiile inculpatei

nu reieșea recunoașterea integrală a vinovăției, totodată ultima comunicând în ședința de judecată din apel că avocatul și procurorul i-au sugerat să înainteze o cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată, în caz contrar riscă de a fi privată de libertate, în acest sens, inculpata a expus că a simțit o frică pentru copiii săi, ulterior declarând că nu este de acord și nu susține cererea de examinare în procedură simplificată.

Cu privire la invocările recurentului ce țin de constatarea ca eronată și neargumentată a referirii instanței de apel la indicațiile instanței de recurs în decizia Curții Supreme de Justiție din 21.11.2017, în acest sens Colegiul penal consideră că recurentul a omis să raporteze prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora: *„pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului”*. Astfel, Colegiul penal reține că instanța de apel corect și legal a ținut cont de indicațiile instanței de recurs la rejudecarea cauzei și a înlăturat erorile procesuale admise la examinarea precedentă a cauzei penale, prin asigurarea dreptului inculpatei la apărare.

Argumentul invocat de recurent cu privire la faptul că instanța de apel eronat a făcut referire la prevederile art. 9 alin. (2) a Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul politic în Republica Moldova; art. 31 alin. (1) al Convenției privind statutul refugiaților încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, tratat care a intrat în vigoare în Republica Moldova la 11.12.2001; precum și la art. 362 alin. (4) Cod penal, susținând în acest sens că respectivele prevederi nu sunt aplicabile cauzei deoarece se referă la intrarea în teritoriul Republicii Moldova, Colegiul penal statuează că normele enunțate au relevanță directă la caz, în acest sens instanța de apel raportând corect situația de fapt și circumstanțele speței la normele menționate, or, potrivit învinuirii înaintate inculpatei Minasian Eleonora în comiterea infracțiuni prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, adică *„Trecerea ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova prin eludarea sau sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia”*, legiuitorul nu a specificat expres modul de trecere ilegală în sensul *intrării sau ieșirii* din teritoriul Republicii Moldova, fapt care atrage după sine ambele ipoteze, alegațiile recurentului în sensul dat fiind eronate.

Suplimentar, examinând motivele invocate în recursul ordinar, Colegiul penal constată că prin acestea se expune o critică asupra probelor puse de către instanța de apel la baza achitării lui Minasian

Eleonora, critică care în opinia recurentului este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate.

În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Sub aspectul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal respinge argumentele invocate în partea dată, ca fiind de jure inadmisibile, cu atât mai mult că recurentul s-a limitat la invocarea generală a faptului că *„la adoptarea deciziei de achitare, instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 95 alin. (1), art. 100 alin. (4), art. 101 Cod de procedură penală, comiterea infracțiunii, incriminate inculpatei, fiind confirmată prin cumulul de probe veridice, utile și concludente, care se află într-o coroborare reciprocă, probe care au fost acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanțele de judecată, care dovedesc integral vinovăția inculpatei”*, fără careva specificări în acest sens, formulare care nu poate fi completată din oficiu de către instanța de judecată pentru a justifica solicitarea recurentului.

În același context, Colegiul penal constată că temeiurile pentru recurs invocate în cerere, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se bazează soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, nu și-au găsit confirmare la examinarea prezentului recurs ordinar, fiind invocate nemijlocit întru susținerea criticii privind

aprecierea probelor care, după cum s-a menționat anterior, este inadmisibilă la această etapă a procesului penal.

Mai mult, la judecarea recursului ordinar, deși recurentul s-a referit la existența unei erori grave de fapt, nu a specificat care este aceasta, și în esență o astfel de eroare nici nu a fost determinată.

Identificat constatările expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 9 alin. (2) al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova: *„Solicitanții de azil nu vor fi sancționați pentru intrare sau ședere ilegală pe teritoriul Republicii Moldova. Tratamentul aplicat acestor persoane se va conforma standardelor internaționale referitoare la drepturile omului și prevederilor prezentei legi”*.

Astfel, reieșind din învinuirea adusă inculpatei Minasian Eleonora, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, urmează a fi menționate și prevederile art. 362 alin. (4) Cod penal, potrivit cărora: *„acțiunea prezentului articol nu se extinde asupra cetățenilor străini veniți în Republica Moldova, fără pașaportul stabilit sau fără autorizație, pentru a se folosi de dreptul de azil acordat de Constituția Republicii Moldova, precum și asupra persoanelor care sânt victime ale traficului de ființe umane”*.

Astfel, Colegiul penal reține incontestabil că, inculpata Minasian Eleonora, deținând cetățenia Republicii Georgia, a fost transmisă în teritoriul Republicii Moldova de către autoritățile statului român. Ultima, atât verbal la momentul reținerii, cât și ulterior, a solicitat acordarea azilului, pentru ea personal și pentru copiii săi minori. Această manifestare de voință, în sensul art. 3 și art. 54 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în RM, poate fi exprimată atât în scris cât și oral, fiind înaintată Poliției de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, organelor de poliție, subdiviziunilor structurale și teritoriale ale Biroului migrație și azil, structurilor Departamentului Instituțiilor Penitenciare sau subdiviziunilor de detenție provizorie din cadrul organelor de drept. Minasian Eleonora a dobândit calitatea de solicitant de azil, astfel în privința ei fiind aplicabilă excepția legală de tragere la răspundere penală, prevăzută de alin. (4) al art. 362 Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal constată că în cauză urmau a fi întreprinse acțiuni în corespundere cu prevederile art. 9 alin. (1) al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, potrivit cărora: *„autoritățile competente asigură accesul în teritoriul Republicii Moldova al oricărui străin aflat la frontiera de stat, din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau oral, din care să rezulte că acesta solicită*

protecția Republicii Moldova. Autorizarea urmând a fi efectuată în conformitate cu art. 54 a legii nominalizate”.

Reieșind din prevederile nominalizate, Colegiul penal consideră că, în speță, învinuirea lui Minasian Eleonora care este cetățean străin, în comiterea infracțiunii de trecere ilegală a frontierei de stat, prevăzută la art. 362 alin. (1) Cod penal, vine în contradicție cu alin. (4) al aceluiași articol, iar pe cale de consecință și prevederilor art. 9 alin. (1) al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs invocate în cerere nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept care, reținute din oficiu, ar impune soluția casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 martie 2018, în cauza penală în privința lui *Minasian Eleonora*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 octombrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma